

L'OPINIÓ

Any V - Número 408 • BARCELONA • Divendres, 23 setembre 1932
Preu: 10 cèntims

Catalunya autònoma serà el que els obrers vulguin. Si voten, imposaran pel camí legal llurs reivindicacions. Si no voten, les dretes s'empararan del Govern i els faran la llei
L'abstencionisme aconsellat pels anarquistes perpetua el domini legal de la burgesia

SERA TRAMESA A VILLA CISNEROS UNA ALTRA EXPEDICIO DE DEPORTATS MONARQUICS

L'“ESPAÑA NUM. 5” SALPA, TAL COM COMUNICAVEM EN L'EDICIO D'AHIR, A DOS QUARTS DE CINQ DE LA MATINADA.-EN AQUESTA PRIMERA EXPEDICIO VAN 138 DEPORTATS.-ABANS DE SALPAR FOREN DESEMBARCATS DOS VELLS DE MES DE SEIXANTA ANYS, I QUEDAREN EN TERRA, TAMBE, DOS MALALTS I DOS RECLAMATS PELS JUTJATS INSTRUCTORS

BON VENT I BARCA NOVA

Ha salpat, ruta a Villa Cisneros, l'“España número 5”, que s'enduu 138 monarquics complicats en la temptativa militar del 10 d'agost, que tenia per objecte implantar al territori de la República una dictadura militar com a pas per al retorn immediat del rei destronat i restauració dels privilegis en favor de la plutocràcia, el clergat i l'exèrcit, que foren la causa de tots els desastres que el país ha vingut passant fins arribar a l'any 1931 en què era la riota d'Europa i representava un paper nul davant del món.

Aquesta temptativa militar del 10 d'agost, va produir 13 morts, la major part d'ells innocents, de soldats que foren duts enganyats a sublevar-se contra la República. En aquest intent d'atemptat contra les llibertats del poble, i contra les Corts Constituents que estan elaborant l'instrument legal de la democràcia, es feia ús de la dinamita per a volar ponts i vies ferrades, exactament com tractava de fer-ne ús, encara que en menys escala, l'anarquisme, quan l'aldarull de la conca del Cardener. En aquella ocasió, la F. A. I. va enganyar uns obrers fent-los sortir a heure-se-les amb tropes de l'exèrcit i amb forces de la guàrdia civil, dient-los que la República soviètica era implantada a tot Espanya. El dia 10 els militars i els monarquics civils varen enganyar uns soldats fent-los sortir a heure-se-les amb la guàrdia d'assalt, dient-los que la República era a terra. L'engany, és la villesa màxima. Tan vils eren els meneurs anarquistes d'ara fa uns mesos, que explotaven la fam d'uns obrers, com els militars, ducs, comtes i marquesos que a mitjans d'agost explotaven la ignorància d'uns soldats.

La República té una llei de defensa, i ella ha d'ésser aplicada inexorablement. Creure's que viure en un règim de democràcia i de llibertat, vol dir que el Govern ha de deixar que els enemics de la República se la campin i maniobrin per abatre-la, és senyal inequívoc d'idiotisme. Un Govern ha de tocar de peus a terra, però no pot residir a l'estratosfera, com demostraria que hi resideix si gastava contemplacions amb els que tenint els camins legals per a combatre'l, oberts, només es resignen a apellar a la metralla.

Hem llegit la llista dels que marxen. Ens ha fet l'efecte que llegiem la relació d'aquells balls de gala que se celebraven a Palau o en qualsevol residència aristocràtica durant els temps de la dictadura. Hi ha la sang blava més pura, la noblesa més rànica, l'aristocràcia més autèntica del país. La República encara és una mica compassiva, que ha deixat marxar aquests deportats amb diners i se la podran passar una mica massa bé. Una temporada de rancho els seria més útil a l'esperit. Els nens de la noblesa han marxat vestint—com diuen les clàssiques relacions de les festes aristocràtiques—elegants vestits de golf acabats d'arribar de París, riquíssimes granotes blau de Prússia, i algun que altre salakof segons el darrer model fabricat a Londres.

Cal confessar que el país no els trobarà a faltar. Parlàvem ahir de la necessitat d'aprovar ben aviat una llei de vagos. Entre els que marxen camí de Villa Cisneros, no hi ha ningú que hagi fet res de profit ni per a la humanitat, ni pel seu país. El país no hi perd, doncs, res amb llur marxa. Són gent que no ha treballat mai, i és lògic que el seu millor lloc sigui d'estar allunyats d'una República de treballadors. Culs de cabaret, de terrassa aristocràtica i de boite de nit on s'hi aplegui concurrència sexualment equívoca, quan passa per la voravia un vago professional a demanar caritat perquè no sabria com treballar, no es pot establir cap diferència sensible entre el que para al mà i aquest altre vago que ara va camí de la deportació i abans, quan s'asseia en una terrassa, al davant d'un whisky, pensava ésser superior al desarrapat que li recollia la burilla que llençava.

Barcelona ha estat poc representada en aquest viatge de turisme a Villa Cisneros. Esperem que en el viatge vinent ens seran reservades les places que entenem que ens corresponen per la categoria de Barcelona. És una llàstima que una part d'aquest jovent tan elegant i tan monarquic, que fins el 10 d'agost desafiava tothom des de la terrassa del Colón, i que així que va sentir dir que els seus amics de Madrid i de Sevilla anaven a passar la tardor a l'Àfrica, en lloc d'oferir-se a acompanyar-los, es va escampar pels cafès del Liceu, l'Oro del Rhin i Royal, a parlar amb la veu una mica més baixa, no pugui haver anat a lluir, també, els seus vestits de golf “dernier cri” i les seves granotes estilitzades a Villa Cisneros. Esperem que en el nou viatge de l'“España número 5” serà subsanat Poblit.

Tot això, amb molta cura de no donar un disgust massa fort a aquest ancià que fa de corresponsal del Brusi, a Madrid, que després de l'enrabiada que ha pres ara amb aquesta marxa de deportats, que ell la qualifica de “acentuamiento de la lucha de clases en proporciones que por aproximarse al canibalismo comprometen la tranquilidad del país”, amb una segona remesa és capaç de morir-se de repent.

Nosaltres ara podríem plànyer aquests desgraciats, i demanar que la llum de la deportació els il·lumini, dir que a veure si el càstig els fa obrir els ulls, etc., etc. No som amics de la insinceritat. Creiem que cap d'aquests deportats no pot ésser útil en el més mínim al país, i com que els interessos generals estan per damunt de les molèsties particulars ocasionades als que voldrien fer prevaler els interessos particulars sobre els generals, hem de dir francament que per a nosaltres ja s'hi poden quedar, i que si no tornen no sentirem cap emoció.

Bon vent i barca nova.

El President de la Cambra no podrà venir a Barcelona

Madrid, 22. — El senyor Besteiro ha adreçat una lletra al President de la Generalitat expressant-li el seu sentiment per no poder assistir als actes que tindran lloc a Barcelona amb motiu del lliurament de l'Estatut, tota vegada que a causa del seu delicat estat de salut, els metges li han aconsellat el més absolut repòs.

LA REPUBLICA NO VOL DEPORTAR VELLS NI MALALTS

Madrid, 22. — En el ministeri de la Governació han donat la següent llista de baixes a la relació de deportats, amb expressió dels motius que respectivament les han determinat:

Antoni Cano i Ortega, sexagenari; Rafel Pérez de Vargas, ex-comte de San Julian, sexagenari; Joan Orozco i Alvarez de Mijares, sexagenari; Lluís Valderrábano i Aguirre, pendent de pràctica de diligències; Víctor Mellado i Pérez de Meca, ex-comte de San Julian, pendent de pràctica de diligències; Josep Serrano i Rosales, hospitalitzat a Carabanchel, per estar ferit; Alvar Soriano i Muñoz, a presons militars de Guadalajara, malalt.

El transport “España núm. 5” condueix a Villa Cisneros els altres 138 individus que figuren en la relació de confinats facilitada pel ministre d'aquest Departament.

LA SEGONA EXPEDICIO NO SERA TAN NOMBROSA

Madrid, 22. — El sots-secretari de Governació en facilitar als periodistes la llista precedent, els ha fet les següents manifestacions:

Ja sabreu que a dos quarts de cinc d'aquesta matinada ha salpat cap a Villa Cisneros el vapor “España número 5”.

La relació que ací es va facilitar fou del conjunt de tots aquells que a judici del ministre eren mereixedors de la sanció governativa de confinament, i no es van facilitar notes parcials de tots aquells que sortiren de Madrid i d'altres indrets en cada una de les expedicions enviades a Cádiz, per la qual cosa pot succeir que en aquella relació total figurin aquells que per estar malalts no sortiren tan sols per al lloc d'embarcament.

En aquesta nota que ara us dono, n'hi ha alguns pendents de diligències, que poden donar lloc a rectificacions o ratificacions de l'ordre de confinament.

—Sortiran, doncs, més deportats?— ha preguntat un periodista.

—Segurament—ha afirmat el senyor Esplà.

Hi ha expedients que encara no s'han resolt i d'ells poden derivar-se més sancions governatives. De manera que hi haurà una altra expedició, que suposo no serà tan nombrosa com la que ha sortit aquesta matinada.

Ha acabat dient el sots-secretari de la matinada de divendres arribarà a Madrid el president del Consell i el ministre de la Governació.

CAP D'AQUESTS MILITARS QUEIXOSOS NO PROTESTA QUAN COMBOIAVEN SOLDATS CAP AL MARROC EN CONDICIONS MOLT PITJORS

Madrid, 22. — Segons les nostres notícies, els deportats que es troben a bord de l'“España número 5”, han enviat un escrit al ministre de la Governació protestant contra les incommodes condicions que té el vaixell.

FUENTES PILA, AL JUTJAT

Madrid, 22. — La direcció general de Seguretat, ha posat a disposició del jutge delegat, senyor Iglesias Portal, l'advocat Fuentes Pila.

Aquest matí ha arribat a Madrid el

FLORETES AL MARISCAL

Ahir deia un telegrama: “Un gran ram de flors, llançat amb gran violència per una admiradora engrescada, ha anat a la cara del mariscal Hindenburg, quan aquest sortia, en automòbil descobert, de Furstenberg, per assistir a les maniobres de la Reichswehr.”

Devia ésser curiós de veure el mariscal contemplar fent l'ullet el pas de les tropes, a causa d'un ull de vellut; però encara devia ésser-ho més de fer coneixença amb la tiradora del ram. Per bé que un pot imaginar-se la aproximadament: robusta i sanguínia, amb una mica de bigoti, que fa més ferreny, i un retrat del Guillem que va guillar, entre les sines estovades. El seu esperit no deu ésser, com el d'altres alemanys i alemanyes, una mena de cocktail de totes les tendències energumèniques, sinó la mateixa essència del vi més rànica i monarquic. La dona deu tenir l'ànima en una contínua palpitació en forma de pas de l'oca.

Paradoxalment, el gest d'aquesta estrènia patriota de la nova Vella Alemanya ha estat molt criticat pels amics del mariscal. Paradoxalment, perquè el gest no podia pas ésser més encertat. No solament per la directesa fulminant amb què assolía el seu objectiu; sinó perquè al tarannà del mariscal correspon bellament aquesta manera de tirar floretes. Altrament quina mena de mal volieu que fes un ram de flors sense bomba al cap quadrat del President de

senyor Iglesias Portal, el qual ens ha manifestat que han estat denegades totes les peticions dels lletrats defensors formulades per a la revocació d'autes de processament dictats contra els seus respectius defensats.

El jutge delegat ha pres, aquesta tarda, declaració a la presó Model a Fuentes Pila i a altres dos detinguts.

l'Imperi alemany? Una llegenda de la seva infantesa diu que a cada calbot que rebia del seu pare se li desfermava dins del cap la música del “Deutschland über alles”. Ja està bé que la sentí ara que la vol fer ballar tant als altres. I encara que del cop de ram Hindenburg hagués quedat borni, no hauria hagut de variar gens la política germànica. El borni hauria pogut continuar fent de rei en un país d'orbs com la nova Vella Alemanya.

A. B.

EL SENYOR MARRACO DEMANA EXPLICACIONS AL CAP DEL PARTIT RADICAL

Madrid, 22. — Durant l'estança del senyor Lerroix a Lisboa, les agències transmeteren la notícia que el cap del partit radical atribuïa els rumors que circularen referents a la seva dimissió, al descontent entre els seus partidaris de Saragossa.

S'atribueix al senyor Lerroix l'apreciació que els radicals aragonesos dissentien del seu cap quant a la seva actuació respecte l'Estatut de Catalunya.

El senyor Marraco, per encàrrec dels diputats radicals aragonesos, ha vingut a Madrid per tal d'escollir de boca del cap la ratificació d'aquelles versions.

Com que el senyor Lerroix està al balneari de Mondariz, el senyor Marraco parlà amb ell per telèfon i el senyor Lerroix li contestà que les declaracions de Lisboa no havien estat exactament interpretades.

El número extraordinari de

L'OPINIÓ

de DIUMENGE, DIA 25, contindrà el Suplement

DOS TEXTOS QUE TOTS ELS CATALANS HAN DE CONEIXER

LA CONSTITUCIO DE LA REPUBLICA I L'ESTATUT DE CATALUNYA

comprovats amb els originals oficials publicats a la Gasetta